

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2025 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Joanna Kruszevska-Grońska

Sędzia WSA

Danuta Kania (spr.)

Asesor WSA

Mateusz Rogala

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 11 września 2025 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie

na bezczynność Telewizji Polskiej S.A. w likwidacji z siedzibą w Warszawie

w przedmiocie rozpoznania punktów 1, 3, 5, 7, 9, 11 i 13 wniosku z dnia 20 września 2023 r. o udostępnienie informacji publicznej

1. zobowiązuje Telewizję Polską S.A. w likwidacji z siedzibą w Warszawie do rozpoznania punktu 13 wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie z dnia 20 września 2023 r. o udostępnienie informacji publicznej, w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;
2. stwierdza, że Telewizja Polska S.A. w likwidacji z siedzibą w Warszawie dopuściła się bezczynności w rozpoznaniu punktów 1, 3, 5, 7, 9, 11 wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie z dnia 20 września 2023 r. o udostępnienie informacji publicznej;
3. stwierdza, że bezczynność Telewizji Polskiej S.A. w likwidacji z siedzibą w Warszawie, o której mowa w punkcie 1 i 2 wyroku, nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
4. zasądza od Telewizji Polskiej S.A. w likwidacji z siedzibą w Warszawie na rzecz strony skarżącej Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie kwotę 580 (słownie: pięćset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Za zgodność z oryginałem

starszy specjalista

Izabela Maliszewska

UZASADNIENIE

Przedmiotem skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie (dalej: „Stowarzyszenie”, „strona skarżąca”) jest bezczynność Telewizji Polskiej S.A. w likwidacji z siedzibą w Warszawie (dalej: „TVP S.A.”, „Spółka”) w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 20 września 2023 r. o udostępnienie informacji publicznej.

Z akt sprawy wynika, że pismem z dnia 20 września 2023 r. Stowarzyszenie zwróciło się do Telewizji Polskiej S.A. o udostępnienie informacji publicznej następującej treści:

- „1) na jakiej podstawie zatrudniony jest Samuel Pereira, np. umowa o pracę, umowa zlecenie itd.; przypadku kilku umów wnosimy o wskazanie wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku,
- 2) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Samuelowi Pereirze w roku 2022,
- 3) na jakiej podstawie zatrudniony jest Michał Rachoń, np. umowa o pracę, umowa zlecenie itd.; w przypadku kilku umów wnosimy o wskazanie wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku,
- 4) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Michałowi Rachoniowi w roku 2022,
- 5) na jakiej podstawie zatrudniona jest Danuta Holecka, np. umowa o pracę, umowa zlecenia itd.; w przypadku kilku umów wnosimy o wskazanie wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku,
- 6) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Danucie Holeckiej w roku 2022,
- 7) na jakiej podstawie zatrudniona jest Magdalena Ogórek, np. umowa o pracę, umowa zlecenie itd. W przypadku kilku umów wnosimy o wskazanie wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku,
- 8) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Magdalenie Ogórek w roku 2022,
- 9) na jakiej podstawie zatrudniony jest Adrian Klarenbach, np. umowa o pracę, umowa zlecenie itd.; w przypadku kilku umów wnosimy o wskazanie wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku,

10) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Adrianowi Klarenbachowi w roku 2022,

11) na jakiej podstawie zatrudniony jest Michał Adamczyk, np. umowa o pracę, umowa zlecenie itd.; w przypadku kilku umów wnosimy o wskazanie wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku,

12) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Michałowi Adamczykowi w roku 2022,

13) na jakiej podstawie zatrudniony jest Krzysztof Ziemiec, np. umowa o pracę, umowa zlecenie itd. W przypadku kilku umów wnosimy o wskazanie wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku,

14) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Krzysztofowi Ziemcowi w roku 2022”.

Decyzją z dnia 12 października 2023 r. nr TVP/BSK-RS/007-39/2023 Telewizja Polska S.A., powołując się na art. 16 w związku z art. 5 ust. 2 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000), dalej: „u.d.i.p.”, odmówiła udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa oraz prawo do prywatności osób fizycznych.

Wskazała, iż podjęta działania w celu zachowania wnioskowanych informacji w poufności nadając im klauzulę „tajemnica przedsiębiorstwa” zgodnie z „Instrukcją Ochrony Tajemnicy Przedsiębiorstwa” stanowiącą Dział II Polityki Bezpieczeństwa Informacji w TVP S.A. Stwierdziła również, że informacje na temat warunków umów zawieranych przez TVP S.A. w przedmiocie produkowanych i emitowanych audycji spowodowałyby zachwianie równowagi na rynku telewizyjnym i przez to zagroziłoby interesom Spółki.

Nadto podniosła, że osoby wymienione we wniosku Stowarzyszenia nie mają żadnego wpływu na decyzje podejmowane przez Zarząd TVP S.A., ani inne organy Spółki. Nie przysługuje im żaden zakres kompetencji reprezentacyjnych w ramach działalności TVP S.A. co wyłącza je spod zakresu funkcji publicznej. Uczestniczenie w procesie przygotowania i produkcji audycji telewizyjnych nie mieści się bowiem w zakresie cech władztwa publicznego. Osoby te nie zrezygnowały z przysługującego im prawa do prywatności.

Na skutek skargi Stowarzyszenia na powyższą decyzję Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2024 r. sygn. akt II SA/Wa

Sygn. akt II SAB/Wa 360/25

2320/23 uchylił zaskarżoną decyzję oraz zasądził zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w sprawie spełniony został zakres podmiotowy i przedmiotowy ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Telewizja Polska - jednoosobowa spółka akcyjna Skarbu Państwa (art. 26 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji - Dz. U. z 2022 r., poz. 1722 ze zm.), zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania: ogólnokrajowych programów ogólnotematycznych, wyspecjalizowanego programu informacyjno-publicystycznego oraz programu o tematyce kulturalno-artystycznej; programów skierowanych do odbiorców za granicą; regionalnych programów telewizyjnych; innych programów i usług realizujących misję publiczną, o której mowa w art. 21 ust. 1, a więc wykonująca zadania publiczne i dysponująca majątkiem publicznym - jest podmiotem zobowiązanym na gruncie art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p. do udostępniania informacji publicznej.

Nadto żądana informacja, tj. informacja o tym na jakiej podstawie zatrudnione są osoby wymienione we wniosku Stowarzyszenia z dnia 20 września 2023 r. oraz jaka jest wysokość łącznie wypłaconego każdej z tych osób wynagrodzenia w roku 2022 r. - jest informacją publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 u.d.i.p.

Następnie Sąd wskazał, że celem u.d.i.p. jest zagwarantowanie wnioskodawcy dostępu do informacji publicznej zgodnie z podstawową zasadą domniemania jawności informacji publicznej. Zasada ta doznaje jednak ograniczenia w świetle art. 5 ust. 2 u.d.i.p., przy czym przy odniesieniu do tajemnicy przedsiębiorcy można posiłkować się odwołaniem do art. 11 ust. 2 u.z.n.k.

Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, odmowa udostępnienia informacji publicznej z uwagi na tajemnicę przedsiębiorcy, aby była skuteczna i legalna, musi wystąpić po spełnieniu dwóch przesłanek: formalnej i materialnej. W zakresie przesłanki formalnej przedsiębiorca musi wyrazić w sposób zewnętrzny wolę zachowania określonej informacji w poufności. W zakresie zaś przesłanki materialnej, informacja objęta manifestacją przedsiębiorcy musi być tego rodzaju, że ma obiektywnie charakter informacji technicznej, technologicznej, organizacyjnej lub innej posiadającej realnie określoną wartość gospodarczą, wykluczającą możliwość udostępnienia informacji i przeważającą nad zasadą jawności (por. wyroki NSA: z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt I 2347/15; z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt I OSK 3260/14; publ. CBOSA).

Sąd podkreślił, że obydwie ww. elementy uznania określonej informacji za tajemnicę przedsiębiorstwa mają charakter obiektywny, będący wynikiem analizy i oceny przeprowadzonej przez podmiot zobowiązany zgodnie z podstawowymi regułami postępowania administracyjnego (art. 7 i art. 77 § 1 i art. 107 § 1 k.p.a.). Analogicznie, wymogi te mają zastosowanie w przypadku powołania się przez organ na przesłankę prywatności osoby fizycznej.

Następnie Sąd dokonał interpretacji pojęcia „osoba pełniąca funkcje publiczne” odwołując się do poglądu Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 20 marca 2006r., sygn. akt K 17/05, wskazał, że pojęcie to jest ściśle związane z konstytucyjnym ujęciem prawa z art. 61 ust. 1, a więc nie może budzić wątpliwości, że chodzi tu o osoby, które związane są formalnymi więziami z instytucją publiczną (organem władzy publicznej). Sprawowanie funkcji publicznej wiąże się z realizacją określonych zadań w urzędzie, w ramach struktur władzy publicznej lub na innym stanowisku decyzyjnym w strukturze administracji publicznej, a także w innych instytucjach publicznych. Wskazanie, czy mamy do czynienia z funkcją publiczną, powinno zatem odnosić się do badania, czy określona osoba w ramach instytucji publicznej realizuje w pewnym zakresie nałożone na tę instytucję zadania publiczne. Chodzi zatem o podmioty, którym przysługuje co najmniej wąski zakres kompetencji decyzyjnej w ramach instytucji, przy czym nie muszą to być osoby uprawnione do wydawania decyzji administracyjnych. Spod zakresu funkcji publicznej TK wykluczył takie stanowiska, choćby pełnione w ramach organów władzy publicznej, które mają charakter usługowy lub techniczny.

Sąd odwołał się również do analogicznego w tym względzie stanowiska zajmowanego przez sądy administracyjne (m.in. w wyroku WSA w Gdańsku z dnia 11 czerwca 2014 r., sygn. akt II SA/Gd 5/14; wyroku WSA w Krakowie z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt II SA/Kr 663/14; wyroku NSA z dnia 15 listopada 2013 r., sygn. akt I OSK 1044/13; wyroku NSA z dnia 23 marca 2017 r., sygn. akt I OSK 3074/15; wyroku NSA z dnia 9 czerwca 2017 r. sygn. akt I OSK 2130/15; publ. CBOSA).

Jednocześnie Sąd zaznaczył, że uzasadnienie decyzji wydanej w oparciu o art. 5 ust. 2 u.d.i.p. (ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy bądź prawo do prywatności) powinno zawierać konkretną, przekonującą argumentację na okoliczność spełnienia tychże przesłanek. Zgodnie bowiem z art. 16 ust. 1 i 2 u.d.i.p. uzasadnienie decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej powinno spełniać wymogi określone w art. 107 § 3 k.p.a.

Sygn. akt II SAB/Wa 360/25

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy Sąd stwierdził, iż argumentacja zawarta w zaskarżonej decyzji nie pozwala na zaakceptowanie stanowiska Spółki, że dostęp do żądanych informacji publicznych podlega ograniczeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy oraz prywatność osoby fizycznej, o których mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Sąd zaznaczył, że Stowarzyszenie nie żądało udostępnienia dokumentów (umów) stanowiących podstawę zatrudnienia w Spółce osób wymienionych we wniosku z dnia 20 września 2023 r., lecz jedynie podania rodzaju umowy, ewentualnie (w przypadku kilku umów) wskazania wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku, na podstawie których osoby te były zatrudnione w Spółce. Zatem nie sposób przyjąć, że informacja o tym na jakiej podstawie zatrudniona jest dana osoba, tj. informacja obejmująca wyliczenie (wymienienie) rodzajów umów, jest informacją podlegającą wyłączeniu z jawności ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy oraz ze względu na prywatność osoby fizycznej.

Zaskarżona decyzja, jak zauważył Sąd, nie zawiera zresztą w tym względzie żadnej, przekonującej argumentacji, zaś stanowisko, że udostępnienie ww. informacji „zagroziłoby interesom TVP”, czy też spowodowałoby powstanie „ryzyka zagrożenia działalności Spółki” pozostaje w istocie nieuzasadnione w kontekście spełnienia przesłanki materialnej tajemnicy przedsiębiorcy. Również samo powołanie się na objęcie „pewnych informacji” klauzulą „tajemnicy przedsiębiorcy” na podstawie ogólnego zapisu zawartego w załączniku nr 1 do Działu II Polityki Bezpieczeństwa Informacji w TVP S.A. z dnia 1 stycznia 2000 r. (akta administracyjne sprawy) nie jest wystarczające z punktu widzenia wymogu spełnienia przesłanki formalnej tej tajemnicy. Zapis ten dotyczy zresztą „dokumentów i materiałów”, zaś żądana w punkcie 1 i nast. wniosku informacja na temat rodzajów umów będących podstawą zatrudnienia osób wskazanych we wniosku - nie mieści się w zakresie przedmiotowym tego pojęcia.

Sąd podkreślił, że udzielenie odpowiedzi na pytanie na jakiej podstawie, według stanu na dzień złożenia wniosku, zatrudnione w Spółce są osoby wymienione we wniosku, ma pierwszorzędne znaczenie z punktu widzenia możliwości udzielenia odpowiedzi na pytanie dotyczące wysokości wynagrodzenia wypłaconego tym osobom w 2022 r. Oczywistym jest bowiem, że odpowiedź na temat podstawy zatrudnienia (zatrudnienia w ogóle) w Spółce, determinuje przedmiot i zakres odpowiedzi na pytanie dotyczące wysokości wynagrodzenia.

Jednocześnie Sąd zauważył, że również w kwestii wysokości wynagrodzenia Spółka nie zawarła w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przekonującej argumentacji co do przyczyn odmowy udostępnienia ww. informacji publicznej. Ogólne powołanie się na wartość gospodarczą tej informacji oraz „zagrożenie interesom TVP” nie jest wystarczające z punktu widzenia wymogów określonych w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. oraz art. 107 § 3 k.p.a. Również samo stwierdzenie, że „osoby wymienione we wniosku Stowarzyszenia nie mają żadnego wpływu na decyzje podejmowane przez Zarząd TVP S.A., ani inne organy Spółki” oraz, że „nie przysługuje im żaden zakres kompetencji reprezentacyjnych w ramach działalności TVP S.A.” nie jest wystarczające do stwierdzenia, że osoby te nie należą do kręgu osób pełniących funkcje publiczne w Spółce, a w związku z tym, że dostęp do żądanych informacji podlega ograniczeniu ze względu na ich prawo do prywatności.

Dla wykazania, że osoby, których dotyczy wnioski Stowarzyszenia, nie są osobami pełniącymi funkcje publiczne, Spółka powinna odwołać się do warunków umów oraz zakresów obowiązków tych osób i poddać je szczegółowej analizie z punktu widzenia posiadanych przez te osoby uprawnień i odpowiedzialności za kształtowanie treści wykonywanych zadań w sferze publicznej. Wyniki tej analizy powinny następnie zastać przedstawione w uzasadnieniu podjętej decyzji. Uzasadnienie to z kolei powinno umożliwić tak wnioskodawcy, jak i Sądowi administracyjnemu, weryfikację zajętogo stanowiska zwłaszcza w kontekście faktu, że TVP S.A. jako spółka Skarbu Państwa realizuje zadania publiczne i dysponuje majątkiem publicznym, a pytania o wysokość wynagrodzenia otrzymanego przez osoby objęte wnioskiem dotyczą sposobu wydatkowania tego majątku. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji wymogów tych jednak nie spełnia.

Uwzględniając powyższe Sąd stwierdził, że zaskarżona decyzja - jako co najmniej przedwczesna - podlegała uchyleniu na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a. z powodu naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 16 u.d.i.p. oraz w związku z art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Sąd zobowiązał Spółkę do uwzględnienia przedstawionej oceny prawnej w szczególności w zakresie wykładni art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Nadto zobowiązał Spółkę do poddania analizie przedmiotu wniosku w kontekście poczynionych przez Sąd rozważań oraz do podjęcia stosownych czynności na gruncie u.d.i.p. Sąd zaznaczył, że w przypadku ponownego uznania, że w sprawie należy wydać decyzję

Sygn. akt II SAB/Wa 360/25

administracyjną, Spółka sporządzi jej uzasadnienie zgodnie z wymogami określonymi w art. 107 § 3 k.p.a.

Powyższy wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2024 r. sygn. akt II SA/Wa 2320/23 stał się prawomocny od dnia 25 czerwca 2024 r.

Pismem z dnia 7 stycznia 2025 r. Stowarzyszenie wezwało TVP S.A. do niezwłocznego wykonania prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2024 r. sygn. akt II SA/Wa 2320/23.

Decyzją z dnia 20 stycznia 2025 r. nr TVP/BSK-PS/027-2/2025(32), na podstawie art. 16 w związku z art. 5 ust. 2 i art. 17 u.d.i.p., Telewizja Polska S.A. odmówiła udostępnienia informacji publicznej w zakresie: 1) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Samuelowi Pereirze w roku 2022, 2) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Michałowi Rachoniowi w roku 2022, 3) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Danucie Holeckiej w roku 2022, 4) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Magdalenie Ogórek w roku 2022, 5) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Adrianowi Klarenbachowi w roku 2022, 6) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Michałowi Adamczykowi w roku 2022, 7) łącznie wypłaconego wynagrodzenia/wynagrodzeń Krzysztofowi Ziemcowi w roku 2022.

Powyższa decyzja została doręczona Stowarzyszeniu w dniu 23 stycznia 2025r.

Pismem z dnia 24 lutego 2025 r. Stowarzyszenie wniosło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność TVP S.A. w udostępnieniu informacji publicznej na wniosek z dnia 20 września 2023 r. zarzucając naruszenie art. 13 ust. 1 u.d.i.p. poprzez nieudostępnienie informacji publicznej pomimo upływu terminu ustawowego.

W związku z powyższym Stowarzyszenie wniosło o: stwierdzenie, że Spółka dopuściła się bezczynności, orzeczenie o jej charakterze i nakazanie Spółce rozpoznania wniosku strony skarżącej w zakresie do tej pory nierozpoznanym; rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym; zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez radcę prawnego, wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi Stowarzyszenie podniosło, że pierwotny wniosek strony skarżącej dotyczył dwóch kwestii, tj. podstaw zatrudnienia imiennie wskazanych osób oraz wynagrodzeń tych osób w 2022 r. W odniesieniu do tej drugiej kwestii Spółka wydała (ponownie) decyzję administracyjną o odmowie udostępnienia informacji

publicznej, która stała się przedmiotem odrębnej skargi do tutejszego Sądu (sprawa zarejestrowana w tut. Sądzie pod sygn. akt II SA/Wa 616/25 - uwaga Sądu).

W odniesieniu do pierwszej z ww. kwestii Spółka, pomimo wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2024 r. sygn. akt II SA/Wa 2320/23 oraz upływu terminu wynikającego z u.d.i.p., nie podjęła żadnych działań. Z tych względów niniejsza skarga jest uzasadniona i zasługuje na uwzględnienie.

W odpowiedzi na skargę Spółka podniosła, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2025 r. sygn. akt II SA/Wa 2320/23 uchylił decyzję Telewizji Polskiej S.A. w likwidacji nr TVP/BSK-RS/007-39/23. Decyzja dotyczyła odmowy ujawnienia podstaw zatrudnienia i wysokości wynagrodzenia kilku dziennikarzy TVP.

W wyniku ponownego rozpoznania sprawy Spółka wydała kolejną decyzję, w której powtórnie odmówiła udostępnienia informacji publicznej, tym razem wyłącznie w zakresie wysokości wynagrodzenia dziennikarzy wymienionych we wniosku. Natomiast w zakresie podstaw zatrudnienia dziennikarzy Spółka postanowiła udzielić informacji. Jednakże w wyniku omyłki informacja ta nie została przesłana stronie skarżącej. Uchybienie to nie wynikało z celowego unikania podejmowania działań w sprawie i nie było nacechowane złą wolą Spółki. Ostatecznie Spółka udzieliła informacji publicznej w przedmiotowym zakresie na wskazany we wniosku adres email.

Z akt sprawy wynika, że pismem z dnia 11 kwietnia 2025 r. (w formie wiadomości email) Spółka udostępniła Stowarzyszeniu informację o rodzajach umów obowiązujących z dziennikarzami w 2023 r. wskazując, co następuje: „Samuel Pereira - umowa o pracę i umowa cywilnoprawna, Michał Rachoń - umowa cywilnoprawna, Danuta Holecka - umowa o pracę i umowa cywilnoprawna, Magdalena Ogórek - umowa cywilnoprawna, Adrian Klarenbach - umowa o pracę, Michał Adamczyk - umowa o pracę i umowa cywilnoprawna”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Sprawa niniejsza została rozpoznana w trybie uproszczonym stosownie do art. 119 pkt 4 i art. 120 p.p.s.a., które to przepisy stanowią, że sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub

przewlekłe prowadzenie postępowania. W trybie uproszczonym sąd rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów.

W myśl art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1615 ze zm.), dalej: „p.u.s.a.” oraz art. 3 § 1 p.p.s.a., sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej. Stosownie do art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a. kontrola ta obejmuje m.in. orzekanie w sprawach skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organy administracji publicznej w przypadkach określonych w pkt 1 - 4 bądź przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a.

Stosownie do art. 149 § 1 p.p.s.a., sąd, uwzględniając skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organy w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1 - 4: 1) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności, 2) zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa, 3) stwierdza, że organ dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania. Jednocześnie sąd stwierdza, czy bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa (§ 1a). W myśl art. 149 § 2 p.p.s.a., sąd, w przypadku, o którym mowa w § 1, może ponadto orzec z urzędu albo na wniosek strony o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6 lub przyznać od organu na rzecz skarżącego sumę pieniężną do wysokości połowy kwoty określonej w art. 154 § 6.

Bezczynność podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej ma miejsce wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie podmiot ten nie udzielił żądanej informacji publicznej ani nie rozpoznał wniosku w ustawowym terminie w inny, prawnie dopuszczalny sposób, tj. poprzez wydanie decyzji o odmowie udzielenia żądanej informacji; umorzenie postępowania; poinformowanie wnioskodawcy, że żądana informacja nie jest informacją publiczną podlegającą udostępnieniu w trybie u.d.i.p.; poinformowania, że dany podmiot nie posiada żądanej informacji publicznej.

W niniejszej sprawie skarżona bezczynność TVP S.A. dotyczyła rozpoznania wniosku Stowarzyszenia z dnia 20 września 2023 r. o udostępnienie informacji publicznej w zakresie podstaw zatrudnienia imiennie wskazanych siedmiu osób - pracowników Spółki. Stowarzyszenie domagało się udostępnienia informacji na jakiej podstawie zatrudnione są wymienione we wniosku osoby, np. umowa o pracę, umowa

Sygn. akt II SAB/Wa 360/25

zlecenie itd., a ponadto o wskazanie, w przypadku kilku umów, wszystkich umów obowiązujących na dzień złożenia wniosku.

Z akt sprawy wynika, że odpowiedź na ww. pytania w stosunku do osób wymienionych we wniosku została udzielona Stowarzyszeniu w dniu 11 kwietnia 2025r., podczas gdy prawomocny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2024 r. sygn. akt II SA/Wa 2320/23 wraz z aktami administracyjnymi sprawy wpłynął do TVP S.A. w dniu 11 października 2024 r. (k. 119 akt sądowych sprawy o sygn. II SA/Wa 2320/23).

W wyroku tym Sąd przesądził, że TVP S.A. jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej (art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.), zaś żądana informacja (tak co do podstaw zatrudnienia, jak i co do wysokości wynagrodzenia dziennikarzy) jest informacją publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p.

Z akt sprawy wynika, że w dniu 20 stycznia 2025 r. Spółka wydała (ponownie) decyzję administracyjną o odmowie udostępnienia informacji publicznej, jednak decyzja ta dotyczyła tylko części informacji, o które wystąpiło Stowarzyszenie we wniosku z dnia 20 września 2023 r., a mianowicie „łącznie wypłaconego wynagrodzenia w 2022 r.” dziennikarzom wymienionym we wniosku z dnia 20 września 2023 r.

Jak wskazała sama Spółka w odpowiedzi na skargę, w następstwie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2024 r. sygn. akt II SA/Wa 2320/23 postanowiła udostępnić Stowarzyszeniu część z żądanych informacji (stanowiących odpowiedź na ww. pytania dotyczące podstaw zatrudnienia osób wskazanych we wniosku z dnia 20 września 2023 r.), jednak „na skutek omyłki” informacja ta nie została przesłana do Stowarzyszenia. Spółka przesłała tę informację dopiero na skutek skargi Stowarzyszenia na bezczynność Spółki (pismo z dnia 24 lutego 2025 r.), co ma potwierdzać znajdująca się aktach sprawy wiadomość email z dnia 11 kwietnia 2025 r.

Z treści tej wiadomości wynika, że dotyczy ona podstaw wynagrodzenia tylko sześciu spośród siedmiu osób wymienionych we wniosku Stowarzyszenia z dnia 20 września 2023 r. Wiadomość ta nie zawiera informacji o podstawie wynagrodzenia Krzysztofa Ziemca (punkt 13 wniosku).

Z akt sprawy nie wynika, aby TVP S.A. do czasu wyrokowania przez Sąd rozpoznała skargę w ww. części w sposób przewidziany w u.d.i.p., w szczególności udostępniła stronie skarżącej ww. informację, wydała w tym zakresie decyzję

administracyjną o odmowie jej udostępnienia, czy też poinformowała, że nie posiada ww. informacji.

W związku z tym Sąd zobowiązał TVP S.A., na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a., do rozpoznania punktu 13 wniosku Stowarzyszenia z dnia 20 września 2023 r. w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy (punkt 1 sentencji wyroku). Sąd stwierdził bowiem, że wniosek w tym zakresie nie został w istocie rozpoznany. Informacja przekazana Skarżącemu w piśmie z dnia 11 kwietnia 2025 r. nie zawiera odpowiedzi na pytanie 13 wniosku. Również decyzja TVP S.A. z dnia 20 stycznia 2025 r. nr TVP/BSK-PS/027-2/2025 (32) o odmowie udostępnienia informacji publicznej (sprawa ze skargi na ww. decyzję - znana Sądowi z urzędu - została zarejestrowana pod sygn. akt II SA/WA 616/25) nie dotyczy odpowiedzi na pytanie 13 wniosku, lecz jedynie informacji stanowiących odpowiedzi na pytania o łącznie wypłacone wynagrodzenie dziennikarzy w 2022 r.

Jednocześnie Sąd stwierdził, że TVP S.A., udzielając odpowiedzi na wniosek Stowarzyszenia z dnia 20 września 2023 r. pismem z dnia 11 kwietnia 2025 r. (w pozostałej części dotyczącej punktów 1, 3, 5, 7, 9, 11 wniosku), rozpoznała tenże wniosek z naruszeniem ustawowego terminu.

Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (art. 13 ust. 2 u.d.i.p.).

Skoro termin z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. nie został przez Spółkę dochowany (informacja została przekazana Stowarzyszeniu w dniu 11 kwietnia 2025 r.), a jednocześnie z akt sprawy nie wynika aby Spółka przedłużyła termin rozpoznania wniosku zgodnie z art. 13 ust. 2 u.d.i.p., Sąd stwierdził, że Spółka dopuściła się beczynności i w tym zakresie orzekł na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 p.p.s.a. jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Jednocześnie Sąd uznał, że stwierdzona beczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa (art. 149 § 1a p.p.s.a.), o czym orzekł jak w punkcie 3 sentencji wyroku. Oceniając tę kwestię Sąd wziął pod uwagę, że kwalifikacja naruszenia prawa jako rażącego musi posiadać pewne dodatkowe cechy w stosunku

Sygn. akt II SAB/Wa 360/25

do stanu określanego jako zwykłe naruszenie. Rażąco naruszenie prawa oznacza wadliwość o szczególnie dużym ciężarze gatunkowym i ma miejsce w razie oczywistego lekceważenia wniosków Skarżącego i natężenia braku woli do załatwienia sprawy, jak też w razie ewidentnego niestosowania przepisów prawa. Taka sytuacja, jak wynika z przedstawionego stanu faktycznego sprawy, nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Zaniechanie Spółki w omawianym zakresie nastąpiło, zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w odpowiedzi na skargę, na skutek omyłki, a jednocześnie brak jest, w ocenie Sądu, podstaw do kwestionowania tego stanowiska.

O kosztach postępowania obejmujących wpis od skargi w wysokości 580 złotych Sąd postanowił zgodnie z art. 200 i art. 205 § 2 p.p.s.a. - jak w punkcie 4 sentencji wyroku.

za oryginał właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
starszy specjalista
Izabela Kuliszewska